

РЕШЕНИЕ

№ 3729

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2542** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, предл. II-ро от ЗАНН във връзка с чл. 208 от АПК и с чл. 348 от НПК.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП [населено място] срещу решение от 02.12.2019 г. на СРС. НО. 20 състав, постановено по НАХД № 16701/2018 г. С посоченото решение съдът е отменил Наказателно постановление № 353137-F394032/15.08.2018 г., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С.. С последното на основание чл. 178 от ЗДДС, за нарушение на чл. 132, ал.6 във връзка с чл. 132, ал.5 същия закон на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

В касационната жалба се излагат оплаквания за неправилен извод за недоказаност на нарушението от обективна и субективна страна, както и за такъв досежно допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и НП. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] в, редовно призван, не се изпраща представител. Представя писмена защита, в която оспорва касационната жалба. Моли обжалваното решение да

бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалбата за основателна.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препащане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

При постановяване на оспореното решение ,от фактическа страна е прието за безспорно установено, че на 03.05.2018 г. бил подписан договор между испанското дружество „И. К., Е., А.“ САУ, словашкото дружество „Я. а вирадовация сполочност, а.с“ и българското дружество [фирма] /регистрирано по ЗДДС/ за създаване на некорпоративен консорциум - неперсонифицираното дружество „И.-Я.-АТП“. Съгласно договора последното се считало за учредено от момента на започване на дейността. На 11.06.2018 г. било подадено заявление за регистриране на „И.-Я.- АТП“ по Б., която дата е приета от консорциума за дата, на която е влязъл в сила договорът за създаване на това неперсонифицираното дружество. Прието е също, че на 15.06.2018г., след като консорциумът бил регистриран по Б. и ДОПК, по електронен път било подадено заявление за регистрацията му по ЗДДС от един от съдружниците в него – жалбоподателя [фирма] . Във връзка с това на 28.06.2018 г. от инспектори в ТД НАП - С. била извършена проверка на документи на „И.-Я.-АТП“ ДЗЗД - за наличие на обстоятелства за регистрация по ЗДДС и проверка в информационната система на Агенцията по вписванията, при която били установени гореизложените обстоятелства, въз основа на които проверяващите счели, че от [фирма] не е подадено заявление за регистрация по ЗДДС на неперсонифицираното дружество „И.-Я.- АТП“ ДЗЗД в законоустановения 7-дневен срок от датата на създаване на последното, считано от 03.05.2018г., т.е. до 10.05.2018 г. включително. Ето защо, за нарушение на чл.132,ал.6,вр.ал.5 от ЗДДС, на [фирма], бил съставен АУАН и обжалваното НП.

За да отмени процесното НП, съдът е приел, че не ясно поради каква причина наказващият орган е привлякъл към отговорност именно жалбоподателя, доколкото задължението за подаване на заявлението за регистрация би могло да бъде за всяко от дружествата - съдружници в „И.-Я.-АТП“. Посочил е още, че датата, на която в НП и АУАН се приема, че е създадено „И.-Я.- АТП“ - 03.05.2018 г. и от която е започнал да тече 7-дневният срок за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС не кореспондира с доказателствата по делото, нито е съобразено с писмо на ЦУ на НАП от 01.08.2017 г. с дадени разяснения и указания.

Отделно от това, съдът е приел, че АУАН и НП не отговарят на императивните изисквания на чл.42,т.3 и чл.57,ал.1,т.5 от ЗАНН тъй като не са посочени датата,

мястото и обстоятелствата, свързани с извършване на нарушението.

Настоящият състав намира оспореното решение за правилно като краен резултат, макар и не по всички съображения, изложени от съда.

За да отмени процесното НП, съдът е приел, че от същото не става ясно поради какви причини наказващият орган е преценил, че следва да ангажира административнонаказателната отговорност именно на жалбоподателя, като съдружник в дружеството по ЗЗД, а не на някого от останалите. Посочил е също, че от АУАН и НП не е видно мястото, както и „диспозитива“ на нарушението.

Настоящата инстанция не споделя тези доводи на първостепенния съд. Счита, че в случай на констатирано противоправно поведение от страна на равноправни съдружници, право на избор на компетентния орган е към кого да насочи наказателната си репресия. Видно от съдържанието на НП, в същото изрично е посочено, че деянието е осъществено в [населено място], както и деецът е не е подал заявление за регистрация по ЗДДС, при наличие на предпоставките за това, в законоустановения срок, с което е осъществил състава на нарушение по чл.132 ал.6 от ЗДДС.

Съдът намира, че НП е незаконосъобразно, по следните съображения:

Съгласно чл. 132, ал.5 от ЗДДС, неперсонифицираните дружества, каквото не се спори, че е „И.-Я.- АТП“ ДЗЗД са длъжни да се регистрират по ЗДДС, ако в тях участва като съдружник регистрирано по ЗДДС лице.

На първо място, от обстоятелствената част на обжалваното НП не става ясно дали и кой от съдружниците в консорциума е регистриран по посочения закон. Този процесуален пропуск, изразяващ се в непълнота на фактическото обвинение, е довел до недоказаност на същото от обективна страна, доколкото, както бе посочено, задължение по чл.132 ал.5 от ЗДДС възниква само ако в неперсонифицираното дружество участва регистрирано по ЗДДС лице.

Отделно от това, настоящият състав намира, че незаконосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя-съдружник, а не на „И.-Я.- АТП“ ДЗЗД, по следните съображения:

Регистрацията по ЗДДС, начисляването и декларирането на данъка върху добавената стойност, става при условията и по реда, предвиден в ДОПК.

При това положение, съобразно чл. 9, ал. 2 от ДОПК, в производствата по този кодекс неперсонифицираните дружества и осигурителните каси се приравняват на юридически лица. Принудителното събиране на дължимите суми се извършва срещу участващите в неперсонифицираните дружества и в осигурителните каси лица, съобразно тяхното участие.

Законната фикция е несъмнена, че по отношение на производствата, в които се

осъществяват правата, задълженията и отговорността за данъци, каквото безспорно е и това за регистрацията по ЗДДС, при наличие на предпоставките на закона за това, неперсонифицираните дружества и осигурителните каси се приравняват на юридически лица. Това са субектите, за които възникват правата и задълженията и съответно по отношение на които се осъществява административнонаказателната отговорност за осъществено нарушение при осъществяване на дейността им. Задължения за отделните съдружниците в дружеството, както бе посочено по-горе, възникват едва в производствата по принудително събиране на задълженията.

Ето защо, съдът намира, че не е налице колизия с правилото на чл. 83 от ЗАНН, според което на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Както по отношение на едноличния търговец, макар и да е физическо лице, е допустимо налагането на имуществена санкция, така и спрямо неперсонифицираното дружество, по силата на законово установената фикция, е също допустимо налагане на имуществена санкция, като форма на осъществяване на административнонаказателна отговорност.

Ето защо, не може да бъде споделена тезата, че тъй като гражданското дружество по ЗЗД няма самостоятелна правоспособност и дееспособност за разлика от юридическите лица по Търговския закон, задължение на участващите в него е да извършат регистрация на дружеството по ЗЗД по чл. 132, ал.5 от ЗДДС, респективно – тяхна е тежестта, при неизпълнение, да понесат административнонаказателната отговорност по чл. 178 от ЗДДС.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав намира, че незаконосъобразно с процесното НП е ангажирана отговорността на [фирма] за нарушение, допуснато от друг правен субект. Горното обуславя отмяна на същото. Като е достигнал до този краен извод, първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, XV касационен състав на Административен съд-София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.12.2019 г. на СРС. НО. 20 състав, постановено по НАХД № 16701/2018 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2

